

Når det her er foreslået at kræve god tro, for at forbenyttelsesretten kan indtræde, skyldes det, at bestemmelserne i § 72 som mønster har bestemmelserne i artikel 122, stk. 6, i Den europæiske Patentkonvention, der stiller krav om god tro. Det bemærkes herved, at et åbenbart misbrug ikke altid vil kunne siges at foreligge, selv om den pågældende ikke var i god tro.

Til § 79.

Denne paragraf indeholder en bestemmelse om, hvorledes § 52, stk. 1, nr. 4 skal anvendes ved ugyldighedskendelse af europæisk patent.

Det fastsættes, at bestemmelsen i § 52, stk. 1, nr. 4, finder anvendelse for europæiske patenter, såfremt udvidelse er sket, efter at patentet er meddelt.

Ifølge § 52, stk. 1, nr. 4, kan et patent ved dom kendes ugyldigt, hvis det er meddelt, uanset at patentbeskyttelsens omfang er udvidet, efter at ansøgningen er godkendt til fremlæggelse. For så vidt angår et europæisk patent, er det imidlertid afgørende, om patentbeskyttelsens omfang er udvidet, efter at patentet er meddelt, idet der først er adgang til at nedlægge indsigelse fra dette tidspunkt. Den europæiske Patentmyndighed afgør, hvis indsigelse nedlægges, om patentet skal opretholdes uændret eller i ændret affattelse eller skal ophæves. Såfremt patentet opretholdes, og der anlægges sag ved dansk domstol om dets ugyldighed på grund af udvidelse af patentbeskyttelsens omfang, skal derfor tidspunktet for patentets meddelelse være afgørende.

Til § 80.

Det fremgår af bemærkningerne til § 79, at Den europæiske Patentmyndighed efter indsigelse helt eller delvis kan ophæve et europæisk patent. Patentet må i så fald ophøre at have virkning her i landet i tilsvarende omfang, hvorfor det foreslås at sidestille sådan ophævelse med patentets ugyldighedskendelse.

Patentmyndigheden skal udfærdige bekendtgørelse om ophævelse af et europæisk patent. Dette svarer til patentlovens § 55, hvorefter patentmyndigheden skal udfærdige bekendtgørelse, når et patent er kendt ugyldigt ved endelig dom.

Til § 81.

Denne paragraf indeholder bestemmelser om betaling af årsafgift for europæisk patent og om følgerne af, at afgiften ikke betales rettidigt. Bestemmelsen har sit grundlag i konventionens artikel 141.

I *stk. 1* bestemmes, at for at opretholde et europæisk patent skal der betales en nærmere fastsat afgift til patentmyndigheden for hvert patentår efter det år, i hvilket Den europæiske Patentmyndighed har bekendtgjort sin afgørelse om at imødekomme patentansøgningen.

Medens lovens § 41, stk. 1, foreskriver betaling af årsafgift for hvert år regnet fra den dag, patentansøgningen blev indleveret, følger det af konventionen, at nationale årsafgifter for europæisk patent først kan opkræves fra det patentår, som følger efter det år, i hvilket Den europæiske Patentmyndighed har bekendtgjort sin afgørelse om at imødekomme patentansøgningen. I ansøgningsstiden betales årsafgift til Den europæiske Patentmyndighed. Fastsættelsen af årsafgifter og andre afgifter henhører under Administrationsrådets kompetence.

I *stk. 2* bestemmes det, at hvis årsafgiften ikke betales i overensstemmelse med stk. 1, finder § 51 tilsvarende anvendelse.

Hvis årsafgift ikke betales i overensstemmelse med § 42, bortfalder patentet i henhold til § 51 fra og med begyndelsen af det patentår, for hvilket afgift ikke er betalt. Denne bestemmelse finder også anvendelse på årsafgift for europæisk patent.

Til § 82.

Paragraffen indeholder bestemmelser om retsvirkningen her i landet af en europæisk patentansøgning. Den har grundlag i konventionens artikel 66 og 139.

Ved bestemmelsen i *stk. 1* sidestilles i overensstemmelse med konventionens krav herom europæiske patentansøgninger med nationale ansøgninger. Dette gælder bl. a. i forhold til bestemmelsen i § 2, idet en europæisk ansøgning, der omfatter Danmark, her i landet skal tages i betragtning ved vurderingen af nyheden af en senere her i landet indgivet national ansøgning.

Som grundlag for anvendelsen af lovens § 2, stk. 2, 2. pkt., bestemmes derfor i paragraffens *stk. 2*, at offentliggørelse af en europæisk patentansøgning i henhold til artikel 93 i Den europæiske Patentkonvention sidestilles med, at ansøgningen er blevet almindelig tilgængelig i overensstemmelse med reglerne i § 22.

En international ansøgning, for hvilken Den europæiske Patentmyndighed er designeret myndighed, skal også tages i betragtning som nyhedshindring her i landet. Dette gælder dog kun, hvis offentliggørelse i henhold til artikel 21 i Patent-samarbejdstraktaten af Den europæiske Patentmyndighed sidestilles med offentliggørelse i hen-